

Vittoria Aleotti

Renaixement

DIJOURS 5 DE MARÇ

El dijous 5 de març sentirem un madrigal a quatre veus de Vittoria Aleotti, una compositora, organista i monja italiana del Renaixement. Des de ben petita, Aleotti va demostrar un gran talent musical en escoltar les lliçons de música de la seva germana amb mestres com Alessandro Milleville i Ercole Pasquini. Amb només catorze anys va ingressar al convent agustí de Sant Vito de Ferrara, reconegut pel seu alt nivell musical.

L'any 1636 va ser nomenada abadessa del convent i va exercir aquest càrrec fins al 1639. Va obtenir una gran reputació com a compositora i organista, i és recordada per les seves publicacions de madrigals i motets.

El 1593 es van imprimir a Venècia els seus madrigals, i aquell mateix any es va publicar una col·lecció de motets, la primera edició conservada de música sacra composta per una dona. A més de compositora, va ser organista i directora d'un conjunt instrumental i vocal al convent, considerat un dels millors d'Itàlia.

Ser una dona als segles XVI i XVII limitava molt les possibilitats professionals en l'àmbit musical. És per això que avui reivindicuem l'obra de Vittoria Aleotti, perquè tot i aquestes limitacions, va aconseguir formar-se i publicar música, fets excepcionals per a una dona del seu temps. Avui li donem el lloc que li correspon en la història de la música i reconeixem la seva aportació al repertori musical del Renaixement.

Enllaç a la peça musical: <https://www.youtube.com/watch?v=9lGnaA8b078>

Isabella Leonarda

Barroc

DIVENDRES 6 DE MARÇ

Isabella Leonarda va ser una compositora italiana del Barroc, coneguda principalment per la creació i composició de motets, concerts sagrats per a una, dues i tres veus i sonates, entre altres peces musicals de caràcter religiós. A part de compositora, mestra de música i cantant, també va ser abadessa del convent de Santa Úrsula, el seu poble nadiu, on va ingressar amb només setze anys i on va ocupar diversos càrrecs. Es creu que va estudiar música amb Elizabeth Casata, organista del convent, i Gasparo Casati, mestre de capella de la catedral de Novara. Podrem escoltar un motet: *In caelis gloria* à 4, Op. 13, núm. 12.

A part de la seva obra, avui dia commemorem la presència femenina en espais tan masculinitzats en aquella època. Isabella Leonarda, com moltes altres dones, va compondre en contextos amb restriccions socials, educatives i professionals. Per aquesta raó, avui reivindicuem la feina d'aquesta dona per combatre aquestes injustícies socials i deixar-nos aquest patrimoni musical del qual avui n'hem fet un petit tastet.

Enllaç a la peça musical: <https://www.youtube.com/watch?v=sHMjRlwEp-Q>

Julie Candeille

Classicisme

DILLUNS 9 DE MARÇ

Dilluns 9 de març podrem escoltar un fragment del primer moviment, *allegro maestoso*, d'un concert per piano de Julie Candeille, una compositora, pianista i cantant francesa que va viure en època clàssica. Julie Candeille va créixer en un entorn musical, va ser filla d'un prestigiós compositor, actor i cantant de cor. Això va provocar que des de ben petita demostrés les seves habilitats tant en cant, com en clavicèmbal. Això la va portar a actuar davant públics destacats i importants des de ben petita, mostrant un gran talent tant al teclat com en el cant.

Al llarg de la seva vida va estar vinculada a grans institucions musicals de París, on va participar en òperes i en el món teatral: només amb set anys va tocar en un concert davant del rei acompanyada de Mozart. Amb quinze anys va entrar a l'Académie royale de Musique on va participar en òperes com *Iphigénie en Aulide*, de Gluck.

De les seves obres que seguim recordant a dia d'avui, en podem destacar algunes sonates per piano amb acompanyament de violí, fantasia per a piano, nocturn per a piano i el *Concert per a piano i corda en D Major* que hem sentit aquest matí.

A part del seu llegat musical, també volem valorar la presència de les dones en els escenaris durant una època en què els camins professionals per a elles eren ben limitats. Julie Candeille va desenvolupar la seva carrera en un context complicat, marcat per transformacions polítiques i socials, i es va obrir camí gràcies al seu talent i determinació.

Enllaç a la peça musical: https://www.youtube.com/watch?v=Oi_fduUHi0g

Clara K. Rogers

Romanticisme

DIMARTS 10 DE MARÇ

La peça dia 10 de març forma part de *Songs of the Gilded Age and Beyond*, un recull de cançons de Clara Kathleen Rogers interpretat pel tenor Bryon Grohman i el pianista Peter Kairoff.

Clara K. Rogers (1844 - 1931) va ser una compositora britànica d'època romàntica formada en alguns dels centres musicals de Berlín i Milà. Això va fer que adquirís un gran domini de la tècnica i estil romàntic. L'any 1871 es va traslladar als Estats Units, on es va convertir en una virtuosa *primadonna* d'òpera i es va casar amb el músic Henry M. Rogers. Anys després, es va retirar dels escenaris i va començar a impartir classes a un conservatori.

Les seves obres varien entre sonates per a violí, cançons artístiques, peces per a piano i veu, etc. Una d'elles és aquesta peça per a piano i veu que hem tingut el plaer de sentir.

Cal recalcar la importància de Clara Kathleen Rogers, ja que representa el perfil de dona artista polifacètica del segle XIX: intèrpret, compositora i pedagoga en un context en què les dones sovint quedaven en un segon pla en molts àmbits, també en el musical. Reivindicar-la ens ajuda a fer visibles aportacions oblidades i a entendre millor la riquesa de la música del període romàntic més enllà dels noms masculins més coneguts.

Enllaç a la peça musical: <https://www.youtube.com/watch?v=CmOUGVNFvDs>

Raquel García-Tomás

Època contemporània

DIMECRES 11 DE MARÇ

Per tancar la setmana del 8 de març escoltarem un fragment de la peça “E sento nel partire un vivace morire” de l’òpera *Je suis narcissiste* de Raquel García-Tomás, una compositora catalana nascuda a Barcelona el 1984. Es va formar en composició a l’ESMUC i més tard va ampliar els seus estudis a Londres, on va aprofundir en la relació entre música, l’escena i la tecnologia. La seva obra combina la composició instrumental, l’òpera contemporània i els projectes escènics innovadors, cosa que l’ha convertit en una compositora singular dins el panorama musical europeu.

És important tenir presents compositores com Raquel García-Tomás, que aposten per una música actual i innovadora que s’allunya dels estigmes que sovint tenim com a societat quan parlem de “música actual”. Sovint vinculem aquesta música contemporània només amb certs gèneres comercials, com el *reggaeton*, *pop*, *trap* i altres tendències, i oblidem que també hi ha una creació contemporània culta i artística. Reivindicar-la significa ampliar la nostra mirada, i donar visibilitat a propostes com aquesta que s’escapen del que entenem només com a “música actual”.

Enllaç a la peça musical: <https://www.youtube.com/watch?v=Ik4gcEUaXvUm>